

Disko teka

Armada u Zagrebu

Groove Armada, dvojac (pravo ime Andrew Cocup) i Tom Findlay iz Cambridgea, dolaze na zagrebački Jarun 11. srpnja. Karijeru su započeli 1997. pjesmom »At The River« i prvim albumom »Northern Star« iz 1998. godine. Iako se radi o elektronskom dvojcu, »Groove Armada« su od početka svoje karijere na turneje odlazili sa cjelokupnim bendom bez prevelikih korištenja matrica. Pjesma »I see you Baby« u to vrijeme koristila se kao podloga brojnim tv reklamama. Objavljen 2002. godine album »Goodbye Country (Hello Nightclub)« donio im je nominacije za nagrade Grammy i Brit Awards. Kako se bend tada proširio s elektronike na rock'n'roll, »Groove Armada« tada nastupaju na koncertima zajedno s najvećim svjetskim plesnim atrakcijama kao što su Faithless i Massive Attack ali i na festivalima s rock bendovima kao što su Pixies, Oasis i mnogi drugi.

Groove Armada

Povratak Mondaysa

Skupina Happy Mondays, koja se nekoliko puta rasformirala pa okupljala, početkom srpnja objavit će svoj novi album pod imenom »Uncle Dysfunkcional«. Bit će to njihovo prvo studijsko izdanje još od 1992. godine, a stvorila ga je prvotna postava u kojoj se ponovno nalaze Shaun Ryder, Gaz Whelan i Bez. Vodeći predstavnik manchesterske scene s kraja osamdesetih godina prošlog stoljeća i prve polovice devedesetih, predvođeni osobujnim i beskompromisnim Shaunom Ryderom ovaj put, prema dijelu glazbenih kritičara koji su već preslušali album, zvuči kao u najboljim danima. Happy Mondays danas zvuče prilično zrelije, sa složenijim skladateljskim strukturama. Producent je bio Sammy Levine (unuk Quincyja Jonesa), a supervizor i koproducent Howie B, poznat po suradnjama s U2 i Bjork.

Happy Mondays

Svaki novi naraštaj publike i glazbenika s podjednakim guštom otkriva Ivu Robića

GLAZBA Izložba »Mister Morgen – Ivo Robić« u Muzeju grada Zagreba

Dašak zapadnog vjetrova

Ivo Robić u muzeju? Zašto ne, budući da se radi o čovjeku koji je za Zagreb, »civilnu« domaću estradu, koja se potom »militarizirala« naslagama kiča, napravio više od drugih. Robićeva izložba u Muzeju grada Zagreba itekako je zaslužena. Iako je rođen u Bjelovaru, prema vlastitom izboru bio je Zagrepčanin, ne samo zemljopisno, već stanjem duha: četrdesetih godina započeo je prve pjevačke korake, a nastupi u Tucmanu, Kolu i drugim plesnjacima gdje se pekao zanat, bili su predstraža i uvod u kasniju najezdu elektrifikacije izazvanu probojem rocka u Americi.

Čini se da svaki novi naraštaj publike i glazbenika s podjednakim guštom otkriva Ivu Robića, koji je od 1. zagrebačkoga festivala 1953., pa sve do Krapinskog iz 1998., bio aktivna, nezaobilazna pojava.

Nova fascinacija

Nakon svih box setova i reizdanja albuma, novu fascinaciju Robićem pokazuju i upravo objavljeni CD-ovi »Sam jednom se ljubi« (Aquarius) – na kojem su se pjesmama Mr. Morgena pozabavili Oliver Dragojević, Tedi Spalato, Massimo, Nina Badrić i drugi – ili dvostruki »Platinum Collection« s najvećim uspjesima iz arhiva Jugotona/Croatia Recordsa.

Ivo Robić bio je jedinstvena pojava hrvatske glazbe koja zaslužuje muzejsko predstavljanje. Izložba pod nazivom »Mister Morgen – Ivo Robić« (autori Vesna Leiner, Maja Šojat Bikić i Boris Mašić, likovno oblikovanje Ante Serdar) u Muzeju grada Zagreba zainteresiranima nudi oko 700 predmeta (plakata, fotografija, notnih izdanja, gramofonskih ploča, novinskih članaka, knjiga, diskografskih nagrada i osobnih predmeta), multimedijalne instalacije i opsežan dvojezični katalog.

Dobro je da je katalog Robićeva izložbe dvojezičan;

Zvučni zid

Hrvoje HORVAT

Dobro je da je katalog Robićeve izložbe dvojezičan, moglo bi se dogoditi da izložbu posjeti više stranaca kojima je prodavao ploče nego što bismo to očekivali

moglo bi se dogoditi da izložbu posjeti više stranaca kojima je prodavao ploče nego što bismo to očekivali. Kao pristojan pjevač s leptir mašnom, Robić je za domaću pop glazbu učinio više nego mnogi pravovjerni »rockeri« kojima je duga kosa bila glavni znak pobune protiv sustava.

Talentirani pjevač toliko je suptilno unosio »dašak zapadnog vjetrova« da je dio otpuhnuo i tamo odakle je došao, u Zapadnu Europu. U okviru scene gdje su se neuspješno, manje uspješno ili poluspješno pokušavali skinuti akordi tuđih pjesama s Radio Luxemburga, Robić se izdvojio ne samo domaćim, već i međunarodnim uspjehom, o kojemu mnogi i danas mogu samo sanjati.

Na američkim i britanskim ljestvicama

Robić je prvi hrvatski pjevač u povijesti koji je pjevajući na njemačkom jeziku dospio na američke i britanske ljestvice popularnosti s pjesmom »Morgen« 1959., za koju je dobio i Zlatnu ploču Polydora, a koji mu je, kao i Supraphon, objavljivao ploče u inozemstvu.

Tijekom godina Robić je, uz Laibach, ostao jedini glazbenik bivše države čija je diskografska izdanja moguće pronaći u svim europskim prodavaonicama ploča. Internacionalnu karijeru, nedostignutu od bilo kojeg domaćeg konkurenta, započeo je pedesetih godina, a evergreenom »Morgen« upisao se na top liste europskih zemalja s brzinom i uvjerljivošću da je jedno vrijeme tamo i nastupao »kao doma«, dok su doma mnogi glumili strance s napravljenim gitarama kod kuće.

Još početkom pedesetih Robić započinje s prvim nastupima u Njemačkoj, za koju je kasnije postao vezan kao malo koje domaće ime. Preko Robićeve karijere prelomile su se mnoge »posebnosti« domaćeg estrad-

nog postojanja: nije išao na ruske turneje s trapericama za prodaju u koferima, a izlazak iz do tada uvriježenih okvira uslijedio je vjerojatno i zato jer mu domaće granice bili preuske.

Uspjeh s kojim je to učinio postao je zahtjevna, ako ne i nemoguća »špranca« za slijediti. Single »Morgen« izbacio ga je u orbitu u kojoj ni nadimak »hrvatski Sinatra« nije bio preteška kvalifikacija, čemu je Robićeva verzija pjesme »Strangers In The Night« samo je još više pomogla.

Karijera s velikim nakladama

Nije nepoznata ni Robićeva suradnja s njemačkim skladateljom Bertom Kaempferom, za kojeg se sumnjalo kako je Robiću »maznuo« nekoliko pjesama s kojima je ovaj došao u Njemačku. Neslužbeno, u legendama se spominju i Robićeve ideje koje su kasnije, u prepjevima na engleski, dospjele i do samog Sinatre.

Robić nije bio jedini »vani«, ali je tijekom karijere dostizao najveće naklade ploča, održavao brojne domaće i inozemne turneje i u svijesti poklonika postao sinonim zlatnih dana domaćeg zabavnog glazbe. Unatoč dominantnoj festivalskoj podlozi i logistici kojom se služio, Ivo Robić 1956. je snimio prvu domaću obradu »Shake, Rattle And Roll«, iste godine kada i Bill Haley, a vlasnik je i prve domaće »longplejke«.

U vrijeme profesionalizacije domaće estrade Robić je odigrao ulogu lakmus papira i svojevrsnog katalizatora za kakvoću, a procesi koji su se odvijali bez njega ne bi bili isti ili bi bili manje elegantni. Pothvate u pionirskim godinama završio je podjednako zanimljivo; s gotovo četiri puta mladom grupom Destroyers i Pikom Stanićem, na čijem je albumu iz 1999. zabilježen posljednji Robićev zapis u tonskom studiju.

info

Prince i rekordi

Uvijek kreativni i nepredvidivi Prince uskoro će objaviti svoj novi album. U projekt je uključena i najveća američka telekomunikacijska kompanija Verizon Wireless, na čijoj će se web stranici ekskluzivno moći besplatno »skinuti« Princeov novi singl »Guitar«. Pjesma najavljuje njegov novi album »Planet Earth«, koji će biti objavljen u trećem tjednu srpnja. Premda je bilo prilično medijskih nagađanja o izdavaču ovog albuma, novi Princeov album objavit će Columbia Records / Sony BMG. Prince se priprema za veliku ljetnu koncertnu turneju, u sklopu koje će u londonskoj Areni 02, bivšoj Milenijskoj kupoli, koji prima oko 23 tisuće posjetitelja, održati rekordni 21 koncert, za koje su ulaznice već rasprodane.

Prince

Novi album

Ovoga srpnja izlazi novi, treći album sastava The Thrills »Teenager«, najavljen singlom »Nothing Changes Around Here«. Peteročlani bend iz Dublina objavio je do sada dva albuma »So Much For The City« iz 2003. i »Let's Bottle Bohemia« iz 2004., koji su prodani u milijun primjeraka. Turnejom od 4 i pol godine postava je samo potvrdila preporuke koje su uslijedile po izlasku albuma i okusio svirke na najvećim svjetskim pozornicama u društvu izvođača poput U2 ili Oasis. Prošle godine The Thrills odlaze u Vancouver snimiti nove materijale, a za kormilom se ponovo našao producent Tony Hoffer. Nakon što su prva dva albuma snimili u Los Angelesu, bend je promišljeno napustio sunčani ambijent Kalifornije i odabrao Warehouse Studio, smješten u »najgorem susjedstvu u Kanadi«. Promjena mjesta nadahnula ih je obnovljenim intenzitetom i osvježenošću perspektivom za pisanje, aranžiranje i snimanje novoga materijala. Krajnji rezultat je intiman album, mnogo osobniji nego prva dva. »Teenager« progovara o adolescenciji, gubitku nevinosti i ostavljanju svega toga iza sebe.

The Thrills